

Sygn. akt III RC 208/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Lubińska

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2016 r.

sprawy z powództwa **małoletniego O. S. działającego przez matkę K. S.**

przeciwko **G. S.**

o podwyższenie alimentów oraz

z powództwa wzajemnego **G. S.**

przeciwko **małoletniemu O. S.**

o obniżenie alimentów

I. w sprawie z powództwa małoletniego O. S. działającego przez matkę K. S. przeciwko G. S.:

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża małoletniego powoda kosztami postępowania;
3. kosztami sądowymi od uiszczenia których małoletni powód był zwolniony obciąża Skarb Państwa;

II. w sprawie z powództwa G. S. przeciwko małoletniemu O. S.:

1. oddała powództwo;
2. ustala, że koszty postępowania obciążają powoda G. S..

Sygn. akt III RC 208/16

UZASADNIENIE

K. S. działając w imieniu małoletniego syna O. S. wystąpiła do Sądu Rejonowego w Grudziądzu z powództwem przeciwko G. S. o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 14.12.2015 r. sygn. akt IC 1576/15 z kwoty po 400,00 zł miesięcznie do kwoty po 600,00 zł miesięcznie. Powództwo uzasadniła twierdzeniem, iż podczas sprawy rozwodowej zostały od pozwanego zasądzone alimenty w kwocie 400 zł, a jednocześnie oboje małżonkowie podpisali rodzicielski plan wychowawczy, w którym wymieniona jest kwestia opłat za dodatkowe zajęcia pozaszkolne, które powinni pokrywać w równym stopniu. K. S. wskazała, że chciałaby zapisać syna na zajęcia dodatkowe, a to wiąże się z wydatkami finansowymi.

Pozwany G. S. złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości. Jednocześnie wniósł powództwo wzajemne o obniżenie alimentów z kwoty 400,00 zł do kwoty 300,00 zł miesięcznie. Wyjaśnił on, iż jego sytuacja osobista i majątkowa jest wyjątkowo trudna. Wskazał, że w marcu zmuszony był do zamknięcia prowadzonej od 8 lat działalności gospodarczej, a od 7.04.2016 r. jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Podał, że utrzymuje się z pracy dorywczej związanej z usługami przewozu lub wynajmu samochodu dostawczego, którym dysponuje. Od stycznia 2016 r. płaci alimenty na rzecz żony z pierwszego małżeństwa, a także spłaca kredyty zaciągnięte w czasie trwania małżeństwa.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni O. S. ma 10 lat i jest jedynym wspólnym dzieckiem K. S. i G. S.. Od czasu rozvodu rodziców mieszka z matką.

Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 14 grudnia 2015 r. zostało rozwiązane małżeństwo K. S. i G. S. bez orzekania o winie. Wyrok ten uprawomocnił się 4 stycznia 2016 r. Sąd Okręgowy zasądził od G. S. rentę alimentacyjną w kwocie 400 zł, a powódkę zobowiązał do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania i wychowania dziecka. Obojgu rodzicom zostało powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej, zaś sposób wykonywania władzy rodzicielskiej miał przebiegać zgodnie z podpisanym przez strony porozumieniem wychowawczym.

Zgodnie z „Rodzicielskim planem wychowawczym” z dnia 18 sierpnia 2015 r. stałym miejscem pobytu dziecka będzie każde miejsce zamieszkania matki, gdzie dziecko będzie przebywać od poniedziałku do piątku. Weekendy dziecko spędzi z matką lub ojcem, w zależności od wykonywania obowiązków związanych z pracą.

K. S. pracuje, zarabia „najniższą krajową”. Mieszka wraz z synem w wynajętym mieszkaniu. We wrześniu 2016 r. przeprowadziła się do innego mieszkania z czynszem w wysokości 650 zł. K. S. nie podała ile będzie płacić za zużycie gazu i prądu i inne media, gdyż nie minął jeszcze miesiąc jej zamieszkiwania w tym mieszkaniu.

G. S. od marca 2016 r. nie prowadzi już działalności pozarolniczej, z której osiągał dochody w granicach 3.000-4.000 zł. Od 7.04.2016 r. jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Obecnie zarabkuje przez przyjmowanie zleceń przewozu rzeczy lub towarów za pomocą posiadanego samochodu dostawczego. Osiąga miesięcznie dochody 1.500-1.800 zł. Z uwagi na zmniejszenie dochodów, G. S. przeprowadza się do mniejszego mieszkania, w którym będzie ponosił niższe opłaty od dotychczasowych.

Potrzeby małego O. S. nie uległy zmianom od grudnia 2015 r. Dziecko nadal chodzi do szkoły podstawowej. Nie zwiększyła się liczba zajęć pozalekcyjnych na które uczęszcza. Małoletni nie uczęszcza już na zajęcia piłki nożnej. Chodzi na treningi judo. Dziecko od urodzenia choruje na bielactwo. W ostatnim czasie nie pojawiły się żadne nowe wydatki związane z tą chorobą.

O. S. utrzymuje częste kontakty z ojcem, choć rzadko u niego nocuje.

Małoletni otrzymuje od ojca drobne kwoty pieniężne, najczęściej raz w miesiącu. W nagrodę za ukończenie roku szkolnego i na wakacje otrzymał od ojca w czerwcu 2016 r. kwotę 250 zł.

G. S. wyraża gotowość współuczestniczenia w ponoszeniu różnych nadzwyczajnych wydatków na rzecz syna.

(okoliczności bezsporne,

dowód:

- decyzja Powiatowego Urzędu Pracy w G. – k. 20;
- dowód wpłaty z tytułu kredytu – k. 24;
- Rodzicielski plan wychowawczy z 18.08.2015 r. – k. 20 akt Sądu Okręgowego w Toruniu I C 1576/15;

- wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z 14.12.2015 r. - k. 27 akt Sądu Okręgowego w Toruniu I C 1576/15;

- zeznania K. S. – minuta 3:29-13:20 nagrania rozprawy z dnia 29.06.2016 r. , minuta 3:43-16:50 nagrania rozprawy z dnia 9.09.2016 r.;

- zeznania G. S. - minuta 13:32-20:00 nagrania rozprawy z dnia 29.06.2016 r. , minuta 16:56-32:15 nagrania rozprawy z dnia 9.09.2016 r.)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i sprawy IC 1576/15 oraz przesłuchanie stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania K. S. i G. S.. Zeznania te są jasne, logiczne i konsekwentne oraz znajdują oparcie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. strony w razie zmiany stosunków mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się zaś istotne zwiększenie, zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie lub zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, a niekiedy nawet ustanie obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń wyznaczają natomiast, zgodnie z treścią art. 135 k.r.o., z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś rzeczywiste możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z ugruntowanymi poglądami judykatury i doktryny prawniczej zatem dopiero ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie (w całości bądź w części) potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

W myśl art. 133 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż w ocenie Sądu nie nastąpiła istotna zmiana potrzeb małoletniego ani możliwości zarobkowych ojca dziecka, która uzasadniałaby dokonanie zwiększenia lub zmniejszenia wymiaru renty alimentacyjnej. Sam fakt, że dziecko uczy się obecnie w czwartej klasie szkoły podstawowej, a nie trzeciej, nie wpływa w ocenie Sądu w żadnym stopniu na wysokość wydatków.

Obowiązek alimentacyjny powoda został ustalony prawomocnie w dniu 4 stycznia 2016 r. Tymczasem powództwo w przedmiotowej sprawie o podwyższenie alimentów zostało wniesione już 1 kwietnia 2016 r., a więc niespełna 3 miesiące później.

K. S. nie wykazała skutecznie, że potrzeby małoletniego w ogóle uległy zwiększeniu. Pomimo udzielenia jej dodatkowego czasu na złożenie stosownych wniosków dowodowych, nie przedstawiła żadnych dowodów w tym zakresie. Wobec powyższego Sąd mógł oprzeć się wyłącznie na przesłuchaniu stron i okolicznościach bezspornych. Z treści zeznań K. S. wynika, że nie pojawiły się na razie żadne nowe wydatki związane z potrzebami małoletniego. Matka małoletniego wskazała, że nie wie jakie koszty będzie ponosiła w nowo wynajętym mieszkaniu. Trudno więc założyć, aby miały być one wyższe niż dotychczas ponoszone. Nie wie też czy leczenie małoletniego z powodu bielactwa

spowoduje jakieś nowe koszty. Podała tylko, że będzie on leczony w innym miejscu – w G.. Wskazała, że syn rozpoczął zajęcia judo. Należy jednak zauważyć, że nie uczęszcza on już na treningi piłki nożnej.

K. S. skupiała się na wykazaniu, że pozwany ojciec dziecka zarabia nadal tyle, ile zarabiał w toku sprawy o rozwód. W tym celu wynajęła ona prywatnego detektywa, który przez miesiąc miał czynić obserwacje w tym zakresie. W ocenie Sądu przedstawione przez K. S. dowody w postaci notatki z działań detektywa, jak i zdjęć, mogą potwierdzać zarówno jej tezę, jak i twierdzenia pozwanego. G. S. nie zaprzeczał że nadal zarobkuje. Wyjaśnił, że świadczy usługi transportowe za pomocą posiadanego samochodu dostawczego. Podał, że wozi towary. Z przedstawionych zdjęć nie wynika, aby G. S. nadal prowadził działalność gospodarczą w takim wymiarze, jak czynił to uprzednio. Ponadto należy zauważyć, że okoliczność ta nie miała istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia. G. S. przyznał się do zarobków dochodzących do kwoty 1.800 zł miesięcznie. Taka kwota zdaniem Sądu pozwala mu na spełnianie obowiązku alimentacyjnego w dotychczasowym wymiarze. Skoro nie uległy znacznej zmianie potrzeby małoletniego, to nawet jeśli zarobki G. S. nadal wynosiłyby tyle ile podczas sprawy rozwodowej, nie byłoby postawy do modyfikacji wymiaru obowiązku alimentacyjnego.

Odnosnie twierdzeń matki małoletniego, że liczyła ona na dodatkowe kwoty od ojca dziecka, związane z partycypowaniem w wydatkach typu: dodatkowe zajęcia pozaszkolne, wycieczki szkolne, należy zauważyć, że „Rodzicielski plan wychowawczy” z dnia 18 sierpnia 2015 r. został podpisany przez strony w dniu wniesienia pozwu rozwodowego. Nie został on w całości przeniesiony do wyroku rozwodowego, w którym Sąd zasądził alimenty w innej kwocie niż wynikająca z tego dokumentu. Umowę tę strony podpisały krótko po rozstaniu, zaś ustalona tam kwota 600 zł alimentów miała z pewnością zapewnić też środki na utrzymanie żony. Sąd Okręgowy biorąc pod uwagę usprawiedliwione potrzeby małoletniego i możliwości pozwanego zasądził alimenty w kwocie 400 zł.

Trzeba także dodać, że G. S. deklaruje chęć ponoszenia dodatkowych wydatków na małoletniego w miarę możliwości finansowych, jeśli pojawią się jakieś nadzwyczajne potrzeby dziecka.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie uwzględnił żądania małoletniego powoda podwyższenie alimentów. Sąd nie uwzględnił również żądania powoda wzajemnego - G. S. o obniżenie alimentów, uznając, że nie nastąpiło na tyle istotne pogorszenie jego sytuacji finansowej, które skutkowałoby koniecznością obniżenia płaconej przez niego renty alimentacyjnej.

W ocenie Sądu alimenty powinny pozostać na dotychczasowym poziomie. Takie orzeczenie jest rozstrzygnięciem najwłaściwszym i zgodnym z zasadami sprawiedliwości.

O kosztach w sprawie z powództwa małoletniego orzeczono po myśli art. 102 k.p.c. i art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Małoletni powód korzystał z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych. Na mocy art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył O. S. kosztami postępowania. Nieuiszczonymi kosztami sądowymi Sąd obciążył Skarb Państwa.

O kosztach w sprawie z powództwa wzajemnego orzeczono po myśli art. 98 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

- 1) odnotować w kontrolce uzasadnień,
- 2) odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:
  - przedstawicielowi ustawowemu powoda – K. S.;
- 3) za 14 dni lub z apelacją.

G., 19.09.2016 r.